

rejse Krav om yderligere Forhøjelse af Priserne.

Jørgen Jensen: Jeg vil begynde med at takke det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), fordi han gav sin Tilslutning til, at denne Sag i sin Helhed behandles her i Rigsdagen. Det ærede Medlem gjorde det ganske vist under den Form, at han intet havde imod det, men selv under den Form maa jeg dog betragte det, som om han vil medvirke til, at Sagen behandles her i Rigsdagen, og det takker jeg det ærede Medlem for. Jeg kan ikke udstrække denne Tak til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), thi han mente, at Sagen ikke burde have været fremsat her for Rigsdagen. Derimod maa jeg takke det ærede Medlem, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, thi han fastslog, at Sagen burde ordnes ved Lov.

Til det ærede Medlem fra Rønne skal jeg i øvrigt ikke gøre mange Bemærkninger. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at han ikke var imod Forbeholdelsesretten. Han ønskede den ganske vist indskrænket til noget meget minimalt, og ønskede paa et vist Tidspunkt — det kom ogsaa frem i det ærede Medlems Udtalelse her —, at der skulde være Uldkort for at faa Uldgarn udleveret. Denne Omvej har jeg modsat mig, og jeg maa fremdeles fraaade den. Det forekommer mig, at der er Vanskeligheder nok, saa at det ikke er nødvendigt at paaføre de smaa Landbrugere denne Udgift. Det ærede Medlem nævnte som Grund til, at der i Sverige kom for lidt Uld frem, at man der havde en Forbeholdelsesret paa 2 kg, og det er ogsaa blevet udtalt i den senere Tid; men oprindelig blev det af sagkyndige oplyst, at Grunden til, at man i Sverige ikke fik Ulden frem, var den, at Maksimalprisen var for lav, nemlig kun 9 Kr. Det vil det ærede Medlem vide af de Indstillinger, som foreligger i Sagen som behandlet af den overordentlige Kommission.

Naar det ærede Medlem fra Lejre talte om det staaende Landbrugsudvalgs Stilling til lignende eller større Indgreb tidligere, skal jeg dertil kun sige, at fordi det staaende Landbrugsudvalg maaske tidligere har været med til lignende, maaske større Indgreb, følger heraf ikke, at det vil blive ved at finde den Vej tilraadelig. For øvrigt er ogsaa det Spørgsmaal, vi her drøfter, af en noget anden Beskaffenhed end de Forhold, der tidligere har været Tale om. De Bemærkninger, jeg

herom vil gøre, kan jeg i øvrigt henvende til den højtærede Indenrigsminister.

Den højtærede Indenrigsminister var overrasket over min Tale her og henfaldt i Slutningen af sine Bemærkninger til at tale om en Lidenskab i uldent Klædebon. Jeg skal indrømme overfor Ministeren, at mit Klædebon er uldent, Ministerens er maaske Kamgarn, men det forekommer mig alligevel, at vi skal lade den Slags Ting ligge og se paa Realiteten. Og hvad er det saa egentlig, jeg har gjort? Jeg har tilladt mig at kritisere Maksimalpriser paa Raastoffet, naar de ikke er ledsagede af tilsvarende Maksimalpriser paa det færdige Produkt, men det er fuldkommen fejl, hvis Ministeren mener, at den Udtalelse, jeg herom har fremsat fra denne Talerstol i Dag, skulde have foranlediget det, som Ordføreren for det konservative Folkeparti oplyste ude fra Landet. Hvis en saadan Virksomhed kan spores derude, saa skyldes det utvivlsomt, at Ministeren har nogle Fortidssynder paa sin Samvittighed i Retning af at glemme at sætte Maksimalpriser ogsaa paa den omdannede Vare. Jeg har tilladt mig at nævne som en Mangel, at der ikke var Maksimalpris ogsaa paa Uldgarn. Ministeren mener, at den absolut bør vente, til vi faar den Uld frem, som bliver maksimalprisbelagt. Det er ikke nogen ny Stilling, jeg indtager til dette Spørgsmaal, højtærede Minister. Jeg skal oplyse angaaende min Stilling i saa Henseende i den overordentlige Kommission, at jeg skriftligt har indleveret til Protokollen, at jeg ikke kunde tiltræde Forslaget om Maksimalpriser paa Uld og Klude, naar der ikke samtidig sættes Maksimalpriser paa Uldgarn og Klædevarer, da Foranstaltningen efter Mindretallets Opfattelse ellers — bortset fra Faren for at modvirke Raavarens Fremkomst — kun vilde gavne visse Fabrikker og handlende uden at komme det store forbrugende og mindre velstillede Publikum til gode.

Jeg har om denne Sags Behandling nøjedes med en ganske kort Retorsion til Indenrigsministeren, foranlediget af de Udtalelser, han fremsatte. Jeg ønskede ikke her at fremføre nogen Kritik af Ledelsen af den overordentlige Kommission. Men naar Ministeren finder det paakrævet at konstatere en Uoverensstemmelse mellem min Stilling i den overordentlige Kommission og mine Udtalelser her, saa tvinger han mig til at fremlægge Ting, jeg ellers ikke havde ønsket at fremlægge, og jeg skal da gøre opmærksom paa, at jeg hele